

конечно оспана самъ господарь. Опъ малкъ іоще бѣ поминалъ живошъ много шрудолоубивъ. На яденъе — то си ся разговаряше за оученосшь. На баня-ша сочиняваше. Мысляше добрѣ напредъ за все що щеше да рече на сенаш-ъшъ, на народ-ъшъ, на войны-шъ; държеше дневна записка на-живош-ъшъ си, и спори все що му идяше отрѣки за да оулесни правилелски-шъ работы съ обща-ша спашиспѣка на-імперіа-ша, кол-то сочини за свол-ша си особна полза.

Веспасіанъ, кой-то е первый опъ римскишъ Імперашоры оудържалъ преспол-ъшъ по-вече опъ нѣколико мѣсяцы, подирь Кесарева-ша дунасшіа, бѣ распорядилъ шака живош-ъшъ си, капо да губляше колко-то по-малко бѣше възможно часове. Секога спаваше преди слънце, и чпшеше писма и на-поминанія пріемлющи пріатели — шъ си и разговоряючи ся съ нихъ; пріемаше мнозина, мѣсяше опдыхи-шъ съ оупражненія-ша научавашеся все що ся чиняше и що ся говоряше, и шако за сичко даваше свое-то изреченіе, и повелѣваше все съ превеліка леснина. Сичкі-ъшъ Свѣшъ знае похвално-то му шова реченіе: *імператоръ требува правъ да оумре.*

Плинъ, неговы-ъшъ современникъ и пріа-